

?Comerços de colors i vida

Entre les estampes quotidianes de la Manresa de fa vint, trenta o quaranta anys s'ha anat desdibuixant i esgrogueint la brillantor de les botigues tradicionals dels carrers del Born, de Sant Miquel, d'Urgell...

Qualsevol circumstància lligada al manteniment del trànsit rodat i a la implantació de les illes de vianants i l'estacionament escadusser en zona blava sembla caduca o, per què negar-ho, una excusa per no afrontar la decadència d'establiments anacrònics o l'estocada mortal dels canvis de model comercial. En tot cas, els models que perviuen -els vials comercials on encara hi ha establiments que fan caixa venent al detall, per entendre'ns- estan lligats a un aparador per damunt dels aparadors. O sigui, un embolcall en què el patrimoni urbà i arquitectònic llueix i es complementa amb una oferta d'oci i restauració prou atractiva, encara que, en els centres de les urbs, els habitatges estiguin buits o hi predominin els hotels, les pensions o els pisos i apartaments llogats a través de Booking o Airbnb. Amb tot, Manresa no ha arribat, ni de bon tros, a aquest estadi i queda feina per fer per potenciar allò que és singular o únic, alhora que s'enderroquen, s'endrecen i s'espongen els espais que emergeixen entre les restes deteriorades d'allò que ni va lluir ni lluirà mai.

Qualsevol intervenció pública i privada ha de bascular sobre un objectiu: revitalitzar enmig d'un enfilall de racons necròtics. El cor del cor, si ha de tornar a bategar amb força, ha d'aprofitar el corrent sanguini d'aquells òrgans que encara viuen: edificis públics, institucions, equipaments, entitats i espais on, amablement, hi hagi concurrència espontània. Si s'eliminen indrets foscos, la formigonada no sempre és la millor opció. És polida, endreçada, però grisa, pàl·lida i moribunda igual que els esquelets dels edificis a punt d'ensorrar-se. I, sobretot, cal protegir el comerç tradicional,

l'arrelat, i potenciar-li totes les virtuts sense deixar de facilitar la implantació de noves iniciatives i eliminar tota especulació urbanística possible en finques deteriorades de propietat irresponsable. El tipus de comerç que retratem en aquest número només sobreviurà si s'adapta als nous temps - reduint estocs, tenint en compte la velocitat amb què circulen les mercaderies, tant si les fa circular Amazon com qualsevol botiguer al centre de Manresa-, si millora l'atenció al client o ofereix productes únics i singulars. Però tot esforç serà en va si l'establiment no queda embolcallat en una trama urbana agradable i neta, on vingui de gust passejar sense preocupar-se per aparcar, prendre alguna cosa, menjar o fer qualsevol gestió quotidiana. Té raó qui es queixa que paga un lloguer abusiu o ha d'afrontar massa costos fixos per apujar diàriament la persiana. Igual de cert que cal adoptar un model de negoci que garanteixi els ingressos suficients per viure'n i donar-li continuïtat. Els carrers, les places i els espais públics són una tela de tonalitats primàries, són els comerços qui han de pintar colors i donar vida.

[despiece]Aquest és l'Editorial de la revista **El Pou de la gallina** del mes d'octubre. A la venda a tots els quioscos i llibreries manresanes a partir del dia 8 d'octubre.

[/despiece]